

سخنرانی در دیدار با شرکت کنندگان در کنفرانس بین‌المللی حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین - 27 مهر / 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد و اله الطاهرين

در ابتدا به همهی میهمانان عزیز این کنفرانس خوش آمد عرض می‌کنم و امیدوارم که اجتماع شما منشأ آثار برجسته و تعیین‌کننده‌ی درباره‌ی قضیه‌ی فلسطین بشود.

مسأله‌ی فلسطین، یکی از مصایب بزرگ جهان بشریت کنونی است. هر کس که احساسی در مورد انسان و حقوق انسان دارد و دم از حمایت از انسانهای مظلوم می‌زند، باید در این قضیه صاحب داعیه باشد و این قضیه را، قضیه‌ی خود بداند. شاید بشود گفت که قضیه و مصیبت فلسطین، جزو قضایای کم‌نظیر تاریخ است. تا آن جا که ما دانستیم و شناختیم، این‌طور حادثه‌یی با این عظمت نسبت به یک ملت، در طول تاریخ هم کم‌نظیر است.

شما هرچه از مصایب انسانی فرض کنید، در مصیبت و قضیه‌ی فلسطین جمع است؛ از قتل نفوس بی‌گناه، از آواره کردن انسانها و بی‌خانمان کردن آنها، از شکنجه و زجر و حبس و تبعید و از این قبیل، از اهانت به کرامت انسانی، از نابود کردن سرمایه‌های بشری یک عده انسان، از فشار و ظلم و اختناق و اجازه‌ی فعالیت ندادن به یک عده بشر. همه‌ی این مصایبی که اگر در گوشه‌یی از عالم برای جمعی از مردم اتفاق بیفتد، بشریت را جریحه‌دار و داغدار می‌کند، در قضیه‌ی فلسطین در طول چهل و پنج سال اخیر اتفاق افتاده است.

آن کسانی که دم از طرفداری از حقوق بشر می‌زنند، اگر راست می‌گویند، باید از حقوق ملت فلسطین سخن بگویند. شما کدام ملت را سراغ دارید که در این چهل و پنج سال اخیر، به قدر ملت فلسطین شکنجه دیده باشد، مصیبت کشیده باشد، عزیزانش را از دست داده باشد و حقوقش نادیده گرفته شده باشد؟ چه‌طور شد که اگر در گوشه‌یی از عالم، یکی از این مصایب برای عده‌یی انسان پیش بیاید، کسانی ادعا می‌کنند که دلسوز و غمخوار حقوق بشرند؛ سینه سپر می‌کنند، حرف می‌زنند و اقدام می‌کنند؛ اما مجموع این همه مصیبت را در مردم فلسطین ندیده می‌گیرند؟!

توطئه‌ی بزرگ این است که در قضیه‌ی فلسطین، حقیقت را واژگونه جلوه دادند. آن کسی که برای مسأله‌ی فلسطین - یعنی برای خانه‌ی خود، برای حق انسانی و حق ملی خود - اقدامی می‌کند، در عرف مطبوعات استکباری دنیا و دستگاه تبلیغاتی وابسته به استکبار و صهیونیسم، تروریست معرفی می‌شود! مصیبت بزرگ آن است که این مصایب را، با قبول و تأیید دنیای متمدن، بر سر یک ملت می‌آورند! دنیای به اصطلاح متمدن، دنیای به اصطلاح طرفدار حقوق بشر، در طرف آن کسانی ایستاده است که این همه حقوق انسانی و الهی و مشروع یک ملت را ندیده گرفته‌اند.

صهیونیستها آمدند خانه‌ی فلسطینیها را غصب کردند؛ آنها را از اولیترین حقوقشان محروم کردند؛ در خاک آنها،

دولتی را علیه آنها به وجود آوردند؛ و امروز دنیای به اصطلاح متمدن - آمریکا و بلندگوهای استکباری - به جای این که در جهت آن ملتی که مظلوم واقع شده است، قرار بگیرند، در طرف آن دستگاهی قرار می‌گیرند که این ستمها را در طول آن چهل و پنج سال کرده است! واقعاً چه مصیبتی از این بالاتر؟! ما هیچ ظلمی با این عظمت سراغ نداریم. به يك ملت با چنین حجم عظیمی ظلم کنند، و آن وقت اگر آن ملت از روی ناچاری حرکت و اقدامی بکند، آن اقدام را به عنوان تروریسم و به عنوان اعمال خشونت بگویند! امروز وضع سیاست استکباری دنیا این است. امروز دستگاههای زر و زور در دنیا دست به دست هم داده‌اند تا حقوق ملت فلسطین را تضييع کنند؛ سعی می‌کنند جنبه‌ی انسانی این قضیه را بکلی ندیده بگیرند؛ بلکه بالعکس وانمود کنند.

آن کسانی که برای فلسطین دل می‌سوزانند، برای صدها هزار و میلیونها انسان از حقوق انسانی محروم شده دل می‌سوزانند. کسانی که با حضور دولت غاصب صهیونیستی در وطن فلسطینی مخالفت می‌کنند، برای بشریت، برای مادران داغدیده و برای جوانان مؤمن دل می‌سوزانند؛ برای انسانهایی دل می‌سوزانند که حرفشان این است که خانه‌ی ما را به خود ما بدهید، وطن ما را از ما نگیرید، در داخل خانه‌ی ما این قدر به ما ظلم نکنید. آیا این حرف، خلاف است؟ آیا این حرف، زورگویی و خشونت است؟ آیا اگر کسی در این دنیا برای احیای حق ملیت خود مبارزه کند، مبارزه‌ی غیرعادلانه‌ی انجام داده است؟ ما از کسانی که امروز می‌گویند می‌خواهیم در قضیه‌ی فلسطین راه حل عادلانه پیدا کنیم، سؤال می‌کنیم که این راه حل عادلانه چیست؟ فلسطین متعلق به کیست؟ جز این که متعلق به فلسطینی است؟

آیا شما با تغییر اسم می‌توانید يك ملت را از اولیترین حقیقت - یعنی حق داشتن سرزمین خود - محروم کنید؟ آیا با تبلیغات می‌توانید يك ملیت دروغین به نام ملیت اسرائیلی به وجود بیاورید؟ آیا چنین چیزی مقبول است؟ آیا چنین چیزی مطابق با انصاف است؟ آیا چنین چیزی عادلانه است؟ مسأله غیر از اینهاست؛ مسأله این است که دنیای استکباری، به سرزمین فلسطین به عنوان قلب جغرافیایی جهان اسلام احتیاج دارد، تا اسلام را بکوبد، ملت‌های اسلامی را زیر فشار قرار بدهد و از حرکت اسلامی مانع بشود.

دولت اسرائیل در این نقطه، قائم مقام حضور استکباری است، تا منافع استکبار را در این منطقه تأمین کند؛ قضیه این است. آیا انسانهای سالم و بی‌غرض حاضرند گول تبلیغات دروغین و خبثت آلود استکبار را نسبت به فلسطین بخورند؟ امروز اردوگاه استکبار ایستاده است تا حق بزرگ ملت فلسطین و ملت‌های اسلامی را تضييع کند. آیا ملت‌های اسلامی حق دارند بنشینند و تضييع حق يك ملت مسلمان و تضييع حقوق خود را تماشا کنند؟!

راه حل مسأله‌ی فلسطین، راه حل روشنی است. کسانی که گول این مطلب را می‌خورند که بروند با دشمن - یعنی با عامل غصب - مذاکره کنند، خودشان را فریب می‌دهند. آنها می‌خواهند ملت‌ها را فریب بدهند؛ اما ملت‌ها فریب نمی‌خورند. راه حل مسأله‌ی فلسطین این نیست که بروند با اسرائیل غاصب فلسطین بنشینند حرف بزنند. آنها که در این منطقه صلح می‌خواهند، اگر خانه‌ی فلسطینیها را به خودشان برگردانند، صلح ایجاد خواهد شد. چرا شما افرادی را با ملیتهای مختلف روسی، انگلیسی، امریکایی، آفریقایی، آسیایی، از هند و از مناطق دیگر دنیا در این جا جمع کرده‌اید، تا مردمی را از خانه‌ی خودشان بیرون کنید؟ اگر شما صلح می‌خواهید، صلح به این است که افرادی که متعلق به کشورهای دیگرند، به خانه‌های خودشان برگردند و فلسطین را به فلسطینیها بدهند.

فلسطین متعلق به فلسطینیهاست. اگر مردم سرزمین فلسطین در داخل فلسطین - یعنی در همه‌ی فلسطین، بدون تجزیه - دولتی تشکیل بدهند، صلح خواهد شد. اگر شما راست می‌گویید، و اگر توطئه‌ی علی‌ه ملت فلسطین و ملت‌های اسلامی و علیه اسلام در نظر ندارید، راه حل این است. اما اگر نخواهید این راه حل را عمل کنید، اردوگاه استکبار بداند که با این نشست و برخاسته‌هایی که ترتیب می‌دهند و با این تصمیم‌گیری‌ها، مسأله‌ی فلسطین حل نخواهد شد؛ مبارزات فلسطین خاموش نخواهد شد، و نباید بشود.

اسرائیل ثابت کرده است که جز زبان زور، چیز دیگری نمی‌فهمد. با او جز با زبان قدرت يك ملت و قدرت يك امت اسلامی در سراسر عالم، نمی‌شود حرف زد. شما نمایندگان ملت‌های اسلامی هستید. شما نمایندگان مردم فلسطین، نمایندگان پارلمان‌ها و نمایندگان ملت‌ها در این‌جا جمعید؛ نسبت به فلسطین تصمیم بگیرید. تصمیم باید استنفاذ فلسطین باشد، و لاغیر؛ و این هم يك راه بیشتر ندارد و آن راه، همان راهی است که عناصر انتفاضه‌ی مقدسه‌ی فلسطین آن را شناختند و دارند تعقیب می‌کنند؛ راه مبارزه در داخل سرزمین‌های فلسطین؛ علاج این است و لاغیر.

شما يك چهارم جمعیت دنیا هستید. مسلمانان بزرگترین ابزارهای قدرت را در اختیار دارند. امروز دنیا به نفت شما محتاج است. امروز دنیا به منطقه‌ی حساس حیات و زندگی شما محتاج است. چرا امریکا باید بتواند چیزی را بر شما تحمیل بکند؟ تحمل نکنید، قبول نکنید. اینها شعار نیست؛ اینها واقعیت‌هایی است که اگر ما همت بکنیم و با این تکلیف عظیم الهی و انسانی صادقانه برخورد نماییم، قابل تحقق و قابل عمل است.

امروز يك عده مسلمان، فداکار، برگزیدگان ملت فلسطین، از پیر و جوان و مرد و زن، در سرزمین‌های مقدس فلسطین دارند مبارزه می‌کنند؛ به آنها کمک کنید؛ راه این است. کمک به فلسطین، یعنی کمک به عناصری که دارند مبارزه می‌کنند. کمک به فلسطین، معنایش این نیست که به عناصر سازشکاری که دلشان برای فلسطین نسوخته، بلکه دلشان برای منافع شخصی خودشان سوخته، کمک کنند. آن سازمانی مورد قبول است و نماینده‌ی واقعی مردم فلسطین است، که در راه آرمان فلسطین مبارزه بکند؛ نه آن سازمانی که برود آرمان فلسطین را به دشمن بفروشد و بر سر آن معامله بکند!

باید ملت‌های مسلمان حرکت کنند و احساس تکلیف نمایند. من آنچه را که به نظرم می‌رسد امروز باید گفته بشود و باید انجام بدهیم، در بیانیه (1) گفته‌ام؛ الان هم دارم می‌گویم: ملت‌های اسلامی به هر نحو که می‌توانند، باید انواع کمک‌های خودشان را به آن مردمی که دارند در داخل فلسطین مبارزه می‌کنند، برسانند؛ این يك تکلیف شرعی و الهی و انسانی است.

اگر امروز شما مسلمانان عقب بنشینید، بدانید که دشمن يك سنگر جلو می‌آید - دشمنی که تمام نمی‌شود - اسرائیل يك سنگر جلو می‌آید؛ امریکا که دشمن جهان اسلام است، يك سنگر جلو می‌آید. اگر شما عقب بنشینید، آنها جلو می‌آیند. دشمنی میان آنها و میان شما امت اسلام که تمام نخواهد شد. خواسته‌های استکباری استکبار که تمامی ندارد.

شما باید در این‌جا يك حرکت قاطع و يك تصمیم‌گیری قطعی بکنید. این اجتماع در تهران می‌تواند اجتماع مبارکی باشد. کار به دست شماست؛ تصمیم‌گیری کنید. پارلمان‌ها بنشینند برای سرنوشت فلسطین تصمیم‌گیری کنند و آن

را از دولتها بخواهند. روشنفکران و نویسندگان بنویسند و افکار عمومی را بیدار کنند. دانشجویان و جوانان آماده باشند، تا با صدای بلند خواست ملتها را اعلام کنند.

ملت ایران آماده است. ما در حد توان و قدرتمان آماده هستیم، تا این تکلیف را انجام بدهیم؛ دشمنی استکبار را هم تحمل می‌کنیم. ما را به خاطر حمایت از فلسطین و از انتفاضه‌ی فلسطین و از قیام مردم فلسطین تهدید نکنند؛ این حمایت وظیفه‌ی ماست؛ ما این را انجام می‌دهیم و از هیچ تهدیدی هم نمی‌هراسیم. از بعد از انقلاب، بلافاصله ما در معرض تهدیدهای استکبار بودیم؛ و به فضل پروردگار و به حول و قوه‌ی الهی، استکبار نتوانسته است کاری بکند. ما باز هم تکلیفمان را انجام خواهیم داد.

من از شما آقایان محترم و از شما برادران عزیز خواهش می‌کنم که این اجتماع را به طور کاملاً جدی مورد نظر قرار بدهید و سعی کنید که در نشست و برخاستها به تصمیم برسید. صرف اجتماع تنها، صرف نشست و گفتن و برخاستن، کافی نیست؛ باید تصمیم بگیرید، با تصمیم برگردید و آن تصمیم را به مرحله‌ی اجرا بگذارید؛ آنگاه خواهید دید که آنچه به نظر بن بست می‌آید، گشوده خواهد شد. در مقابل اراده‌ی ملتهای مسلمان، هیچ بن بستى وجود ندارد.

از خداوند متعال توفیقات شما برادران عزیز را مسألت می‌کنم. از مجلس شورای اسلامی که این کار بزرگ را تدارک کردند و این اجتماع را به وجود آوردند، صمیمانه تشکر می‌کنم. از همه‌ی مسؤولان و از همه‌ی ملت ایران می‌خواهم که به هر نوعی که می‌توانند، حمایت خودشان را از این مجموعه، از این حرکت و از قیام مردم فلسطین ابراز کنند.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

1) ر.ک: پیام به ملتهای مسلمان، به منظور مقابله با توطئه‌های خبثت‌آمیز آمریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید (25/07/1370)